

данні відповідних послуг. І нарешті, органи самоорганізації населення виступають як представницькі органи, що створюються жителями, які на законних підставах проживають на території села, селища, міста або їх частин, для вирішення завдань, передбачених Законом України "Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку" від 29 листопада 2001 року.

Сформована сьогодні мережа громадських організацій в Україні та її регіонах є досить широкою. Проте за співвідношенням частки громадських організацій до кількості населення Україна все ще значно поступається іншим європейським країнам. Наприклад, в Угорщині на 10 тис. населення діє 46 зареєстрованих громадських організацій, а в Україні – 11. [5]. Водночас аналіз їх функціонування свідчить, що як загалом в Україні, так і в регіонах Українських Карпат кількість зареєстрованих громадських організацій у розрахунку на 10 тис. населення зберігає тенденцію до зростання (табл. 2).

Табл. 2. Кількість громадських організацій в розрахунку на 10 тис. населення в регіонах Українських Карпат* (на початок року)

Регіони (області) Українських Карпат	Кількість населення, тис. чол.		Кількість суб'єктів громадських організацій, од.		Кількість суб'єктів громадських організацій в розрахунку на 10 тис. населення, од.	
	2005	2010	2005	2010	2005	2010
Закарпатська	1248,5	1244,8	2553	3901	20,4	31,3
Івано-Франківська	1393,6	1380,7	2657	4175	19,1	38,2
Львівська	2588,0	2549,6	5950	8568	23,0	33,6
Чернівецька	911,5	904,4	1598	2827	17,5	31,3
Регіони разом	6141,6	6079,5	12758	19471	20,8	32,0
Довідково: Україна	47280,8	45962,9	87689	134659	18,5	29,3

*Розраховано за джерелом: [8, с. 110].

Із даних, наведених у табл. 2, видно, що динаміка зростання кількості суб'єктів громадських організацій в усіх без винятку областях зони Карпат перевищує середньоукраїнський показник, що може бути підставою для висновку про високу активність населення до самоорганізації.

Проведене дослідження свідчить про множинність видів громадських організацій та різноманітних функціональних параметрів їх економічної діяльності, що здійснюються самостійно, без втручання держави. Специфіка функціонування громадських організацій зумовлює потребу в державній підтримці їх діяльності та усуненні існуючих бар'єрів, що стримують ефективність цього функціонування. Особливо акцентуємо на цьому, оскільки громадські організації об'єктивно вписуються в ринкову модель господарювання, функціонуючи на засадах самоуправління, добровільності, неприбутковості та суспільної корисності.

Висновки. Громадські організації відіграють важливу роль у житті суспільства, оскільки сприяють реалізації прав людини шляхом надання конкретних послуг населенню в різних сферах економічної життєдіяльності, встановленню ділових суспільних зв'язків між різними групами населення, державними, муніципальними і громадськими структурами, залученню до обговорення соціально значущих проблем найширших верств населення, донесенню їх ідей до різних суспільних, державних і комерційних структур.

Зростає роль громадських організацій у вдосконаленні законодавства і реалізації економічної політики державних і муніципальних органів, наданні матеріальної допомоги у соціальній адаптації безпритульних дітей, вихованців дитячих будинків і соціальних притулків та вирішенні інших важливих завдань розбудови громадянського суспільства.

Література

1. Брегеда А.Ю. Політологія : навч.-метод. посібн. [для самост. вивч. дисц.] / А.Ю. Брегеда. – К. : Вид-во КНЕУ, 1999. – 108 с.
2. Громадські об'єднання в Україні : навч. посібн. / за ред. В.М. Бесчастного. – К. : Вид-во "Знання", 2007. – 415 с.
3. Закон України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців". [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.korosten.in.ua/index.php?page=432>
4. Класифікація видів економічної діяльності (NACE, Rev. 1.1-2002) ДК009:2005, затверджено наказом Держкомстату від 26 грудня 2005 р., № 375, прийнято наказом Держспоживстандарту України від 26 грудня 2005 р., № 375 // Класифікація видів економічної діяльності : зб. наук. праць. – К., 2006. – 191 с.
5. Поняття організацій громадського суспільства. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.sumdu.telesweet.net/doc>
6. Релігійні організації в Україні (станом на 1 січня 2011 р.). [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.risu.org.ua/ua/index/resources/statistics/ukr2011>
7. Статистичний зб. "Регіони України" / Держком. статистики України / за ред. О.Г. Осауленка. – К. : Вид-во "Либідь", 2010. – Ч. II. – 807 с.
8. Статистичний зб. "Регіони України" / Держком. статистики України / за ред. О.Г. Осауленка. – К. : Вид-во "Либідь", 2010. – Ч. I. – 367 с.
9. Статистичний щорічник України за 2009 рік / Держком. статистики України / за ред. О.Г. Осауленка. – К. : Державне підприємство "Інформаційно-аналітичне агентство", 2010. – 566 с.

Слюсаренко В.Е. Оценка основных тенденций развития общественных организаций в областях Украинских Карпат

Проанализирована роль общественных организаций в развитии современного общества. Исследованы региональные особенности функционирования этих формирований граждан, в том числе по количеству субъектов ЕДРПОУ в их сфере.

Ключевые слова: общественные организации, развитие современного общества, региональные особенности.

Slusarenko V. Ye. Assessment of the main trends of public organizations in the regions of the Ukrainian Carpathians

The article analyzes the role of NGOs in the development of modern society. Investigated the regional peculiarities of the functioning of these groups of citizens, including the number of subjects EDRPOU in their field.

Keywords: civil society organizations, development of modern society, regional specialties.

УДК 339.9

Здобувач А.Р. Стецик¹ – Львівська КА

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМНИЦТВА

Обґрунтовано необхідність державного впливу на соціальну відповідальність бізнесу. Розкрито сутність поняття "державне управління соціальною відповідальністю підприємництва", визначено його мету, завдання та принципи. Окреслено головні

¹ Наук. керівник: проф. Г.І. Башнянин, д-р екон. наук

методи досягнення поставлених цілей та сформовано системну сукупність показників, які характеризують ефективність державної політики в аналізованій сфері.

Ключові слова: соціальна відповідальність підприємництва, державне управління соціальною відповідальністю підприємництва, мета, завдання та принципи управління, методи управління, ефективність управління.

Постановка проблеми. Формування в Україні соціально орієнтованої ринкової економіки, її інтеграція до світового політичного та економічного простору потребують побудови ефективного діалогу між державою, підприємництвом та суспільством. Дієвою формою такого діалогу є соціальна відповідальність підприємництва.

Соціальна відповідальність є добровільною діяльністю компаній, спрямованою на дотримання високих стандартів виробничої і комерційної діяльності, соціальних стандартів, мінімізацію шкідливого впливу на навколишнє середовище. У найбільш економічно розвинених країнах світу соціальна відповідальність стала загальноприйнятим правилом ведення бізнесу. Зважаючи на її надзвичайно високу суспільну та економічну користь, питання розвитку соціальної відповідальності належить до сфери особливої уваги органів державної влади цих країн та міжнародних організацій. У більшості країн розроблено стандарти соціальної відповідальності бізнесу, програми підтримки та стимулювання соціальних ініціатив.

В Україні соціальна відповідальність підприємництва перебуває лише на стадії становлення і практично знаходиться поза межами державного впливу. Однак зазначений процес потребує активної участі в ньому держави. Відсутність у нашій державі концептуальних засад впливу на соціальну відповідальність бізнесу, науково обґрунтованих методологічних його принципів, важелів та інструментів зумовлюють актуальність та необхідність досліджуваних питань.

Проблема соціальної відповідальності підприємництва складна та маловивчена в Україні. Теоретичні та практичні аспекти цієї проблеми досліджено в роботах Я Жаліло [1] С. Мельника [2], М. Мельник [3], Т. Смолженка [4] та ін. Однак питання державного управління соціальною відповідальністю мають вкрай низький рівень розроблення і потребують подальших досліджень.

Методика досліджень. Метою дослідження є визначення концептуальних засад державного управління соціальною відповідальністю підприємництва.

Результати дослідження. Державне управління важливими соціально-економічними, суспільними та іншими процесами здійснюється з усвідомленням об'єкта і суб'єктів реалізації політики, використанням визначеного арсеналу методів, механізмів, інструментів, засобів та дотриманням необхідних принципів.

В економічній літературі термін "державне управління" розглядається здебільшого як вплив керуючої системи на керовану з метою досягнення бажаного результату. Управління, як організуючий та регулятивний вплив держави на економіку, спрямоване на її впорядкування та підвищення результативності через організацію, планування, контроль, кадрове забезпечення тощо [5, с. 14]. К.Р. Макконел та С.Л. Брю [6, с. 94] вважають, що важливою

функцією держави в ринковій економіці є забезпечення правової і суспільної атмосфери, яка б сприяла ефективному функціонуванню ринкової системи і захисту конкуренції. Додамо, що крім сприяння конкуренції, роль держави полягає також у вирішенні інших завдань, які не під силу механізму ринкового саморегулювання. Одним з таких завдань є забезпечення соціальної захищеності громадян.

Для вирішення цієї проблеми органи державного управління можуть використовувати як прямі (адміністративні), так і непрямі (економічні) методи впливу. Адміністративні методи передбачають використання засобів прямого впливу держави у певні процеси через встановлення жорстких обмежень, заборон, примусів. До цієї групи методів відносимо індикативне ціноутворення, ліцензування окремих видів господарської діяльності, квотування імпорту та експорту, прямі державні закупівлі, вимоги державної регуляторної політики. Економічні методи передбачають застосування фінансово-економічних важелів впливу на ту чи іншу ситуацію за допомогою податкового регулювання, програмування та планування розвитку, фінансово-кредитну політику, засобів соціально-психологічного та інформаційно-роз'яснювального характеру.

Здавалось би, що в контексті державного регулювання соціальної відповідальності підприємництва методом адміністративного характеру немає місця, адже як можна примушувати суб'єктів підприємництва здійснювати добродійні дії? Цього можна досягнути лише з використання заохочувальних заходів. Проте це не так. Мова йде про законодавче встановлення мінімальної заробітної плати, режимів праці та відпочинку, норм викидів шкідливих речовин у навколишнє середовище тощо. Та все ж більшою, якщо йдеться про процеси активізації соціальної діяльності підприємницького сектора економіки, є роль економічних важелів впливу. Тут важко не погодитися з думкою М. Мельник, яка вважає, що важливим завданням у цьому контексті є створення соціально орієнтованого бізнес-середовища, норми якого визначають господарські відносини між всіма типами економічних суб'єктів на всіх рівнях управління, а також встановлення необхідних принципів цього процесу [3, с.4]. Під принципами побудови соціально орієнтованого бізнес-середовища науковець розуміє ті вихідні положення, правила та установки, якими необхідно керуватися під час створення умов і механізмів стимулювання соціальної відповідальності та соціальної згуртованості економічних агентів у бізнес-середовищі, проте не визначає їх.

В Національній доповіді "Про стан та перспективи розвитку підприємництва в Україні" головним принципом розвитку соціально відповідального підприємництва визначається соціальне партнерство держави і бізнесу, що передбачає створення культури такої взаємодії та механізму його реалізації на засадах добровільних зобов'язань, взаємовигідності та взаємодовіри [7, с.45]. Вже з цього головного принципу походять також такі, як: прозорість взаємин держави і бізнесу, запобігання можливості конфлікту інтересів у сфері державного управління шляхом розділення політичних і господарських функцій. Важливою складовою цього принципу варто визначити й системність державної політики в аналізованій сфері.

Г. Ляхович головними принципами політики у сфері соціальної відповідальності підприємництва визначає: 1) адекватність політики її стимулювання стану економіки; 2) сприяння економічному зростанню; 3) забезпечення задоволення мінімально необхідних стандартів життєвого рівня населення; 4) збереження та відтворення трудового потенціалу, запобігання безробіттю [8, с. 6-7]. Проте вказані принципи більшою мірою відповідають завданням політики соціальної відповідальності підприємництва. Тому вважаємо, що їх доцільно об'єднати та трансформувати у принцип адекватності стану соціально-економічного розвитку.

Досягнути високої ефективності державної політики неможливо без повноцінного інституціонального середовища, тобто сукупності інституцій, а також формальних і неформальних правил поведінки. Що стосується соціальної відповідальності підприємництва, то тут необхідним є існування відповідного нормативного акту, який законодавчо визначає всі необхідні її положення, включаючи механізми подання соціальної інформації, проходження соціального аудиту. Крім того, чинне законодавство повинно чітко визначити сутнісні основи, а також засади функціонування інститутів суспільного, соціального, державно-приватного партнерства і т. ін.

Узагальнено принципи державної політики регулювання соціальної відповідальності підприємництва, а також завдання та мету, на сприяння вирішенню яких вони спрямовані на рис.

Забезпечити зростання ефективності механізмів державного впливу на соціальні процеси неможливо без урахування факторів, які перешкоджають посиленню соціальної відповідальності підприємництва. Узагальнивши дослідження з аналізованої проблеми українських та зарубіжних вчених, ми виявили, що такими факторами є: політизація дій держави, непередбачуваність та непослідовність державної політики, недостатність фінансових можливостей підприємств, високий рівень монополізації економіки і низький рівень економічної безпеки бізнесу (економічні чинники); неповнота та недосконалість нормативно-правової бази, низька активність асоціативних підприємницьких структур, недостатність мотиваційних механізмів посилення соціальної відповідальності (інституційні чинники); низька якість підготовки кадрів для підприємництва, недосконалість законодавства у сфері соціальної відповідальності, відсутність стратегічного програмування розвитку соціальної відповідальності, корумпованість органів державної влади та недостатність контролю в екологічній сфері (управлінсько-правові чинники); недостатня обізнаність про зв'язок соціальної відповідальності з конкурентоспроможністю підприємства, відсутність навиків організації соціально відповідальних заходів, недостатньо високі морально-етичні та культурні здібності працівників апарату управління окремих підприємств (фахово-психологічні чинники); існування переконання про обмеження соціальної відповідальності суб'єктів підприємництва через перехід до ринкової системи, наявність традиції надання переваги інвестиціям в капітал, а не у працю (історико-етнічні чинники). Вважаємо, що усунення виявлених перешкод повинно стати основою стратегічного програмування державної політики, спрямованої на посилення соціальної відповідальності підприємництва.

Рис. Мета, завдання та принципи державної політики посилення соціальної відповідальності підприємництва

Невід'ємною складовою ефективного державного управління є контроль. Для його здійснення необхідно володіти арсеналом показників, що дасть змогу оцінити ефективність державної політики. Такими показниками є показники обсягів діяльності (1), її динаміки (2), структури (3) та ефективності (4). Відповідно, вважаємо, що для державної політики у сфері управління процесами соціальної відповідальності підприємництва до першої групи показників потрібно віднести такі: загальний обсяг фінансових ресурсів, що виділяється всіма суб'єктами системи державно-приватного партнерства на соціально відповідальні цілі; обсяг фінансових ресурсів, виділених на ті ж заходи суб'єктами підприємницького сектора економіки; а також ці ж показники, проте в розрахунку на одну особу наявного населення. До другої групи показників віднесемо: питому вагу підприємств, що здійснюють соціально відповідальні заходи; частку витрат суб'єктів підприємництва на соціально відповідальні заходи в загальній сумі державних витрат на соціальну політику; частку витрат суб'єктів підприємництва на соціально відповідальні заходи в загальній сумі їх витрат. До третьої групи потрібно віднести: відношення корисного ефекту до витрат суб'єктів підприємництва на соціально відпові-

дальні заходи; кількісні та якісні показники стану та рівня розвитку людського капіталу; середній рівень оплати праці в економіці та за видами економічної діяльності. До четвертої групи віднесемо показники динаміки, що характеризуватимуть зміну основних індикаторів ефективності державної політики посилення соціальної відповідальності підприємництва. Згрупуємо вказані показники оцінки ефективності державної політики в аналізованій сфері в таблиці і дамо їх сутнісне пояснення.

Табл. Показники оцінки ефективності державної політики посилення соціальної відповідальності підприємництва

Показник	Трактування
Місткість поточного ринку соціальної відповідальності, грн	Дає змогу виявити масштаби соціально відповідальної діяльності підприємницького сектору в загальному, уможливує порівняння їх з іншими країнами
Обсяг соціальних інвестицій суб'єктів підприємництва, зокрема у розрахунку на одну особу наявного населення, грн	Характеризує рівень розповсюдженості та поширеності практики реалізації соціально відповідальних заходів серед суб'єктів підприємництва
Кількість та частка (від загальної кількості суб'єктів підприємництва) підприємств, які здійснюють соціально відповідальні заходи, од. або %	Відображає раціональність розподілу соціально орієнтованої політики суб'єктів підприємництва за видами економічної діяльності, секторами економіки, верствами населення та категоріями зайнятих, за територією країни
Показники просторово-структурної характеристики соціальних інвестицій підприємницького сектору економіки, грн або %	Уможливує порівняння обсягів соціальної відповідальності держави та підприємництва, а також показує, якою є роль підприємницького сектору в державній соціальній політиці
Частка соціальних інвестицій суб'єктів підприємництва в загальній сумі державних витрат на соціальну політику, %	Засвідчує місце соціально відповідальної діяльності в загальних витратах на забезпечення фінансово-господарської діяльності, тобто одночасно характеризує і обсяги, і можливості суб'єктів підприємництва щодо здійснення соціальних інвестицій
Частка соціальних інвестицій суб'єктів підприємництва в загальній сумі їх витрат, %	Виступає головним критерієм ефективності соціально орієнтованої поведінки; може слугувати орієнтиром для визначення адекватних (паритетних) державних витрат на покращення бізнес-середовища
Відношення корисного ефекту (оціненого експертно) до витрат суб'єктів підприємництва на соціально відповідальні заходи, коефіцієнт	Відображає результативність політики соціальної відповідальності підприємництва у контексті важливого її завдання – підвищення конкурентоспроможності суб'єктів господарювання, а також покращення вагомого складника ресурсного потенціалу економіки
Кількісні та якісні показники стану і рівня розвитку людського капіталу	Дає змогу порівнювати обсяги оплати праці як важливої складової соціально орієнтованої поведінки
Середня заробітна плата в економіці та за видами економічної діяльності, грн	

Зауважимо, що перелік показників ефективності державної політики посилення соціальної відповідальності підприємництва, поданий в таблиці, є неповним і не може передбачати оцінювання більш конкретних характеристик, залежно від особливостей виду економічної діяльності, району функціонування суб'єктів підприємництва, їх секторальної приналежності. Вважасмо за доцільне до методики оцінювання додати показники, які дають змогу порівняти соціальні інвестиції суб'єктів підприємництва та витрати держа-

ви на створення як соціально орієнтованого, так і загалом сприятливого економіко-правового середовища підприємницької діяльності.

Д. Задірака вважає, що важливе значення під час оцінювання корпоративної соціальної відповідальності мають такі показники: рівень важливості діяльності підприємства для держави і суспільства; розвиток партнерських відносин з суспільством та владою; якість життя працездатного населення; співвідношення якості та вартості продукції (послуг) суб'єкта господарювання; внесок у розвиток місцевої громади; дотримання принципів добросовісної ділової практики; інформаційна відкритість підприємства та його звітність у сфері соціальної відповідальності; залучення на умовах співпраці інших некомерційних організацій у здійснення соціальних проектів; ефективність проектів у сфері корпоративної соціальної відповідальності; природоохоронна діяльність і ресурсоощадність [9, с.12-13]. Розділяючи перелік визначених напрямів, вважаємо, що оцінка ефективності політики соціальної відповідальності на мікрорівні передбачає аналіз рівня конкурентоспроможності продукції (послуг), задоволення суспільних потреб та суспільного ставлення до підприємства та його товарів (послуг), ефективності соціального звітування, визначення коефіцієнта ефективності та терміну окупності інвестицій у соціальну сферу, порівняння рівня оплати праці на підприємстві з середньою на ринку, порівняння ефекту та витрат на розвиток персоналу, рівня витратомісткості продукції та використання енергетичних ресурсів.

Висновки. Державне управління соціальною діяльністю – це вплив керуючої системи (держави) на керовану (підприємництво) з метою досягнення бажаного результату (посилення соціальної відповідальності підприємництва). Реалізація поставленої мети державного управління соціальною відповідальністю здійснюється за допомогою сукупності заходів адміністративного та економічного впливу. Не заперечуючи важливості адміністративних методів, зазначимо, що досягнути головної мети державної політики в аналізованій сфері можна за умови пріоритетного використання заохочуючих заходів. Важливим завданням у цьому контексті є створення соціально орієнтованого бізнес-середовища, норми якого визначають господарські відносини між всіма типами економічних суб'єктів на всіх рівнях управління, а також встановлення необхідних принципів цього процесу. Такими принципами є: принцип соціального партнерства і прозорості взаємин держави і бізнесу; принцип добровільності та непримусовості, ініціативності з боку суб'єкта господарювання; принцип системності державної політики, розділення політичних і господарських функцій; принцип адекватності стану соціально-економічного розвитку; принцип раціональності та ефективності інституціонального забезпечення.

Для оцінювання ефективності державної політики посилення соціальної відповідальності підприємництва потрібно сформулювати системну сукупність показників, які характеризують: обсяги соціально відповідальної діяльності (місткість поточного ринку соціальної відповідальності, обсяг соціальних інвестицій суб'єктів підприємництва), її структуру (частка підприємств, які здійснюють соціально відповідальні заходи, частка витрат суб'єктів під-

приємництва на соціально відповідальні заходи в загальній сумі державних витрат на соціальну політику, частка витрат суб'єктів підприємництва на соціально відповідальні заходи в загальній сумі їх витрат), ефективність (відношення корисного ефекту (оціненого експертно) до витрат суб'єктів підприємництва на соціально відповідальні заходи, кількісні та якісні показники стану та рівня розвитку людського капіталу, середній рівень оплати праці в економіці та за видами економічної діяльності) та динаміку.

Література

1. Жаліло Я. Економічний діалог: партнерство заради успіху: аналітична доповідь / Я. Жаліло, І. Кімова та ін. – К. : Вид-во НІСД. – 30 с.
2. Мельник С.В. Шляхи стимулювання соціальної відповідальності вітчизняного бізнесу / С.В. Мельник, Т. А. Тресвятська, Л.В. Будьонна. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.lir.cci.lg.ua>
3. Мельник М.І. Становлення ін-ту соціально орієнтованого бізнес-середовища в Україні: аналіз проблем та пошук ефективних інструментів: наукова доповідь / М.І. Мельник; НАН України. Ін-т регіональних досліджень. – Львів, 2010. – 39 с.
4. Корпоративна соціальна відповідальність : підручник / за заг. ред д-ра екон. наук, проф. Т. С. Смовженко, д-ра екон. наук, проф. А.Я. Кузнецової. – К. : Вид-во УБС НБУ, 2009. – 258 с.
5. Чистов С.М. Державне регулювання економіки / С.М. Чистов, А.С. Никифоров, Т.Ф. Куценко. – К. : Вид-во "Право", 2000. – 320 с.
6. Макконел К.Р. Экономикс: Принципы, проблемы и политика / К.Р. Макконел, С.Л. Брю. – М. : Изд-во "Республика", 1992. – Т. 1. – 399 с.
7. Національна доповідь "Про стан та перспективи розвитку підприємництва в Україні". – К. : Держком. України з питань регуляторної політики та підприємництва, 2009. – 180 с.
8. Ляхович Г.І. Економіко-фінансові механізми здійснення державної соціальної політики в перехідних умовах : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з держ. . – К. ., 2004. – 20 с.
9. Задирака Д.В. Развитие социальной ответственности иностранной корпорации в нефтедобывающем регионе : автореф. дисс. на соискание учен. степени канд. экон. наук / Д.В. Задирака. – М., 2007. – 27 с.

Stecik A.P. Conceptual principles of state administration of social by responsibility of enterprise

Обоснованно необхідність державного впливу на соціальну відповідальність бізнесу. Раскрыта сущность понятия "государственное управление социальной ответственностью предприятия", определены его цель, задачи и принципы. Очерчены главные методы достижения поставленных целей и сформирована системная совокупность показателей, которые характеризуют эффективность государственной политики в анализируемой сфере.

Ключевые слова: социальная ответственность предпринимательства, государственное управление социальной ответственностью предпринимательства, цель, задача и принципы управления, методы управления, эффективность управления.

Stecik A.R. Conceptual principles of state administration of social by responsibility of enterprise

Grounded necessity of state influence on social responsibility of business. Essence of concept "state administration of enterprise social responsibility" is exposed, certainly his purpose, task and principles. Outlined main methods of achievement of the put aims and the system aggregate of indexes which characterize efficiency of public policy in an analysable sphere is formed.

Keywords: social responsibility of enterprise, state administration of enterprise, purpose, task and management principles, management methods, management efficiency, social responsibility.

ДО ВІДОМА АВТОРІВ СТАТЕЙ

При підготовці статей для збірника науково-технічних праць "Науковий вісник НЛТУ України" радимо авторам дотримуватись таких рекомендацій.

Автор поданої до друку статті повинен чітко уявити коло читачів, на яке він розраховує. Рекомендуємо дотримуватись деяких загальних правил побудови науково-технічної статті: чітко і зрозуміло сформулювати постановку задачі; доступно викласти методику її розв'язання; зробити висновки – науковцям або дати практичні рекомендації – виробникам. Наукова праця повинна містити необхідні характеристики описаних конструкцій чи схем, але в ній не має бути ні зайвого опису історії питання, ні відомих з підручників ілюстрацій, даних, математичних викладок.

Текст статті обсягом 8-10 сторінок необхідно подавати українською, російською чи англійською мовами, друкувати на папері формату А4 за допомогою комп'ютера у редакторі MS Word 2003 (шрифт – Times New Roman, розмір – 14 points, рядки – через 1.5 інтервали, поля – 2 см по периметру) без присвоєння жодних стилів і оформляти в такій послідовності. На початку статті **ОБОВ'ЯЗКОВО** проставляється індекс УДК (Універсальної десятикової класифікації), в заголовку українською мовою вказуються: вчене звання, ініціали і прізвище автора (або авторів), науковий ступінь, скорочена назва закладу, в якому виконана робота, назва статті, анотація та ключові слова. Далі – російською та англійською мовами: ініціали і прізвище автора (або авторів), скорочена назва закладу, в якому виконана робота, назва статті, анотація та ключові слова.

Сторінки рукопису нумеруються, а на полях олівцем вказуються місця ілюстрацій і таблиць, якщо останні додаються до статті на окремих аркушах. Особливу увагу необхідно звернути на акуратний набір формул, індексів і показників, з використанням можливостей редактора MS Equation чи MathType.

При підготовці рукопису необхідно користуватися науково-технічними термінами відповідно до діючих стандартів на термінологію, наведений матеріал не повинен дублювати таблиці. Скорочення слів, імен, назв у тексті статті не допускаються. Можливе використання тільки загальноприйнятих скорочень – мір (тільки після цифр), хімічних, фізичних і математичних величин. Назви установ, підприємств, марки механізмів і т.д., що згадуються в тексті статті вперше, необхідно писати повністю (вказуючи в дужках скорочену назву); надалі ця назва може зустрічатися у скороченому вигляді.

У таблицях необхідно точно вказувати одиниці фізичних величин, у назвах граф слова скорочувати небажано. Таблиці необхідно виконувати переважно вздовж листа з максимальною насиченістю інформації в рядках. Надто громіздких таблиць складати не рекомендується.

Ілюстрації (фотографії та рисунки) до статті подаються в одному примірнику. Фотографії повинні бути контрастні, розміром не менше 9×12 см, рисунки – розміром не більше стандартного листка, виконані чорною тушшю пе-